אמרו לו פרק שלישי כריתות

עין משפט נר מצוה

נב א מי׳ פ״ב מהל׳ שגגות הל״ט.
נג ב מי׳ פ״ב סה״מ.
נד ג ד ה מי׳ פ״ו מהל׳ שגגות הל״ב.
נה ז מי׳ פ״ח סה״מ.

שיטה מקובצת

א) גמ׳ מאי קו״ח ומה׳ אדם שמטמא מחיים אבר המדולדל בו שהוי בחמה שאינה מטמא מחיים אבר המדולדל בה אינו דין שהוי חגר. ב) והמוחט בשערו ובכסותו. קיק דאם היו לרצון מתחלה אמאי אינו בכי יותן הא כל משקה שהתילתו לרצון אע״פ שאין סופו לרצון מכשיר ופ״ה ולא תשיבני מידי דהאיל ובלועין הן דרי מי דנפלו עליו מי נשמים ולא התשיבם כלל: ג) והיוצאים ממנו כו׳. דאע״ג דאמרי׳ התם בשבל שלא תלקה המוחל אינו בכי יותן הנים התם לא ניתא ליה שהוי אלו מים כעולם אבל הכא נתי דלא ניתא ליה שיבואו כיון שהוי עצמי המילן משערו וכסותו א״כ אחשביהו וכסשיר. דראיש״ל: ד) עי׳ בתוספות: ה) כמנה הנכשרו והתנן הולך לו עיבוי פסחים אצל. ו) הכא נמי חיבות הא איבא נמחק: ז) לאדם כראמר רב יוסף אות ק׳ נמחק: ח) מהלכים בדרך וירדו נשמים אע״פ שמחטיון משקין הירדון: ט) אלא לאחר שיצאו מכולו יצאו מכולו הרי אלו מכשירין ושהורין ותיבות שאין נחשבין אלא לאחר שיצאו מגופו נמחק: י) שאל רבי עקיבא אות ר׳ נמחק: יא) ונולן אמרו לו: יב) א״ בחמשה תמחויין אות מ׳ נמחק: יג) כך שאל ר׳ עקיבא: יד) אמר לו לא אות ת׳ נמחק: טו) מאי קא קשיא ליה הכי. חיבת לר״ם נמחק: טז) כך שאל האוכל אות ת׳ נמחק: יז) חייב על כל אחת אות ב׳ נמחק: יח) אחר בחמשה תמחויין אות מ׳ נמחק: יט) משום דתמחויין בהעלם אחת נמחק: כ) חמשה וכחיים דנוסין מוחלקין לא כ״ש. ב״ל דמדמי הכי דמ״ם תמחויין מוחלקין לפי שיש שיעור טעמים כראמר בפסוק דמשכחת רבנן שאכל מה׳ אברים דמרמי לה׳ תמחויין. והבהמות נמי חלוקין בטעם שאין טעם זו דומה לזו יהוי כחמשה תמחויין. מתיבת אמר ריש לא כך כו׳ עד תיבת א״ל ר״ע נמחק: כא) אבל ה׳ תחיכות כן מוכח הסוגיא הא דקתני מוכח אחר בה׳ תמחויין אינו חייב אלא חטאת אחת ה״ה מה׳ וכחיים והאי דקתני מה׳ וכחיים הי״ה מוכח אחד מה׳ תמחויין: כב) אחת בחמש. תיבות מחמשה תמחויין נמחק: כג) ואחת מה׳ וכחיים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ועל׳: כד) מחיבת מה׳ עד תיבת ר״מ״ ליש נמחק: כה) ר״מ אלעזר בר׳ שמעון אומרים אפילו: כו) תלוי אחר כללו של דבר. גליון מי׳ לרבי הכל. גליון גמרא ישנה עיין תוס׳ לקמן (דף יח ע״ב): כז) בגמ׳ הס״ד ומה״ד גמ׳ אדם: כח) תיבת גמ׳ נמחק: כט) א״ נותר אכל חייב על כל אחת משום אות ה׳ ליש:
ל) דאיירי בריש בה׳: לא) הקפלוט. ומים שומים מן הכרישה נוטפין וקשה דא״כ מי מירות: לב) הקנטרס. גליון כן פרש״י ד״ל הסחם בשערו אחר שיצא מבית הסמרים ריש עריין מים על שערו ולא נהרא אלא מיירי שירדו נשמים על הכרישה ועל שערו וכפוהו ואינו לרצון עד שיצא מהן. הראיש ד״ל: לג) לרצון. מכשיריין לכן: לד) ולקח. גליון אע״ג דהוי משקין רצונו היה שלא היה בעולם ודומה לכוסה קצרה על הכותל בשבל שלא ילקח כו׳ שאני הכא כיון שנוחם המשקין בידו להוציאן מקרי לרצון. הרא״ש ד״ל: לה) ראתו בעולם והכא: לו) המים א״כ אחשביהו:

מסורת הש״ס

ל) [נ״ל ויתלקח אבל ולא מטמא מכמה מדרס]. ב) מכשירין פ״ה מ״ה ה״ג ע״ש. ג) תוספתא המכשירין פ״ה ה״ג ע״ש. ד) [ר״ש ר״ת ה״ג]. ה) [נ״ל מאלן כך אחת המטמא מחמשה ומ״ה מחמשה]. ו) [נ״ל ד״ל]. ז) [נ״ל ר״ת]. ח) ר״ש מ״ג. ט) [נ״ל ח: לקמן יח: ע״ש מתוס׳ ד״ה ומטמין]. י) נ״ל אח. יא) [אחת בחמשה]. יב) [נ״ל אח. יג) [אחת בחמשה]. יד) [נ״ל ר״ת]. טו) [אחת בחמשה]. יז) [נ״ל ר״ת]. יח) [מתיבה: ע״ש]. יט) [נ״ל ר״ת]. כ) [נ״ל אח. כא) [אחת בחמשה]. כב) [נ״ל אח. כג) [אחת בחמשה]. כד) [נ״ל ר״ת]. כה) [נ״ל ר״ת]. כו) [נ״ל ר״ת]. כז) [נ״ל ר״ת]. כח) [נ״ל ר״ת]. כט) [נ״ל ר״ת]. ל) [נ״ל ר״ת]. לא) [נ״ל ר״ת]. לב) [נ״ל ר״ת]. לג) [נ״ל ר״ת]. לד) [נ״ל ר״ת]. לה) [נ״ל ר״ת]. לו) [נ״ל ר״ת].

הגהות הב״ח

(א) [ש״ר ר״ה ליקח וסי׳ תלקחן. נ״ל ומסקנת המעלה דף יט:] (ב) [ר״ה מס׳ שבתים וסי׳ ד״ה שמטון אבל מל״ל ומיהו אבל נתחלן].

גליון הש״ס

גמ׳ ואי אמרת בשעת פרישה. ע״ תוס׳ מל ע״ב תד״ה בשעת.

לעזי רש״י

פרי״ש (פרוילי״ש). כרישים (דרק מאכל).

רבינו גרשום

אסיר אלא בחלב אבל בקדשים קלים אי אם היה בהן בקדשי קדשים מצי אכיל; הוה ליה טמא מינו דאסור בחתיכות שהוהות. דקדשים שהיו מתרמין לו קודם (ראינו) (דרינו) כולל (ובאמר לין) דברים המותרים קודם איתיהן נמי עילוי חלב דהיינו איסור טומאה (עלן) איסור הנאה אקרישה לחלב מינו ראיתוסף ביה איסור הנאה. דחלב קדשים אסור בהנאה לכולי עלמא והיינו איסור מוסיף דמוסיף איסור אחרים על איסורו איתוסף נמי איסור לגבי חלב משום הכי חייל נמי איסור מוקדשים על איסור חלב ומטא: ועד כאן לדרוש הוא דאסור. באכילה ובהנאה אבל לגבוה שרי להקטרה: הוי ליה נותר. הוי ליה איסור מוסיף דגיתוסף (אסורין) אחר על איסורו איתוסף נמי איסור נותר עליו על איסור חלב: חל עליה יהו״ה מינו דאיתסר הוא נמי חולין הייני איסור כולל איתוסף נמי איסור יהו״ה על איסור חלב: ונ״מ נמי חייב חמש חטאות ונוקבה. חייב חטאת המרמית יכנון דאכל כזית פיגול מאריך בהמה: בחדא בהמה קא מיירי מתני׳ נותר ופיגול בחדא בהמה לא משכחת לה פיגול לא הוי אלא כד׳ עבודות וכיון שחישב עליה בשעת עבודה לפגולה (ולא) ותפגלה כולה מיד ונתיחא באכילה ולא אתי לנותר: אלמה לא. בתמיהה: משכחת לה. בחדא בהמה וכגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח דכיון דהעלה ומשלה בו האור פקע פיגולו ממנו ואם פילקו ושייריו דוה ליה נותר וכי אכלו לתאי אבר שפקע פיגולו ונעשה נותר ואכל כזית פיגול משאר איברי פיגול של אותה בהמה ליחייב נמי משום פיגול והוייגן תרוייהו בחדא בהמה: ומכלן דפקע פיגול בהכי כדאמר עולא בפסח זבחים קומץ שהוא פיגול והעלוהו לגבי מזבח כיון שפשלה בו האור לחודיה ושייריו ופקע פיגול ונעשה נותר אפי׳ הכי באבר אחד קא מיירי מתניתין דחייב עליו נותר ופיגול בחדא בהמה ובחד אבר לא משכחת לה: אלמה לא משכחת לה. בחד אבר כגון שהעלה עליה אבר פיגול לגבי מזבח דקלניה דאבר אחתיה אמזבח ופלגיה דאבר הוה תלוי אבראי דמזבח ואיכא כחד אבר נותר ופיגול לא איפשר למיהוי בחד אבר דלא אפשר לצמצם לאחתיה פפלגיה דאבדו

המוחך את הכרישה. פי׳ הקנטרס כותם הקפלוט (לא) וקשה דל״כ פירות ניטלו ומי פירות אין מכשירין ועוד קשה דקאמר הקונטרס (לב) סחט בשערו אחר שיצא מבית הסמרים ול״כ שבשערו אמאי אינו בכי יותן ופי׳ הקונטרס (לג) סחט בשערו אחר שיצא מבית הסמרים ומים הרי הוא בכי יותן ופי׳ שבשערו אמאי אינו בכי יותן דאמר שמואל וכרישה עצמה הוכשרה מאי טעמא (לד) בשעת פרישה (לה) ממנו הוכשרה והתנן ערב פסח הולך לו אצל כו׳ (לו) ואי אמרת בשעת פרישתן הוכשר (לז) הא איבא נמי ההוא אבר המדולדל בשעת פרישתו מאדם נטמייה לאדם (לח) כדקאמר רב יוסף בניתזין בכל כחן הכא נמי בניתזין בכל כחן והיכא איתמר דרב יוסף אהא (לט) זב וטמא מת בשהיו מהלכים (מ) וירדו עליהם גשמים אע״פ שסוחטין (מא) (זה את זה משקין היורדין) מצד העליון לצד התחתון טהורים שאין מחשבין אלא (מב) שיצאו מכולן יצאו מכולן הרי מכשירין (מג) (שאין נחשבין אלא לאחר שיצאו מגופו) אמר רב יוסף בניתזין בכל כחן: **מתני׳** ועוד (מד) שאלו ר׳ עקיבא השוחט ה׳ זבחים בחוץ בהעלם אחת מהו חייב על כל אחת ואחת או (מה) אחת על כולן

(מא) אמרו לו לא שמענו (מב) אמר רבי יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד (מג) מה׳ תמחויין בהעלם אחת שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו אמר ר״ש לא כך (מד) שאלו ר׳ עקיבא אלא באוכל נותר מחמשה וזבחים בהעלם אחת מהו חייב (מה) אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמרו לו לא שמענו א״ר יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בה׳ תמחויין בהעלם אחת שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו אמר לו ר׳ עקיבא (מו) אם הלכה נקבל אם לדין יש תשובה אמר לו השב אמר (מז) ולא אם אמרת במעילה שעשה בה את המאכיל באוכל ואת המהנה בנהנה צירף את המעילה לזמן מרובה תאמר בנותר שאין בו אחת מאלו: **גמ׳** מאי (מח) קשיא ליה לר״ש הכי קא קשיא ליה מה ראיה לשוחט מאוכל מה לאוכל שכן נהנה אלא כך (מט) שאלו האוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת מהו חייב (נ) בכל אחת ואחת או אחת על כולן אמרו לו לא שמענו אמר ר׳ יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד (נא) מחמשה תמחויין בהעלם אחת שחייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו מה מזבח אחד שאין גופין מוחלקין חייב על כל אחת ואחת משום (נב) תמחויין מוחלקין חמשה זבחים דגופין מוחלקין לא כל שכן (נג) אמר ר׳ שמעון לא כך שאלו אלא באוכל (נד)(מזבח אחד) נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמרו לו לא שמענו רבי יהושע אומר שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו: אמר לו ר׳ עקיבא אם הלכה נקבל בו׳: קובלה רבי יהושע להא תשובה מר׳ עקיבא או לא ת״ש דתניא (נה) האכל ה׳ חתיכות נותר מזבח אחד בהעלם אחת בחמשה תמחויין אינו מביא אלא חטאת אחת ועל לא הודע שלהן אינו מביא אלא אשם תלוי אחת (נו) מחמשה תמחויין בחמש העלמות מביא חטאת על כל אחת ואחת (נז) ועל לא הודע שלהן מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת (נח) מה׳ זבחים בהעלם אחת חייב [על כל אחת ואחת] ר׳ יוסי בר׳ יהודה (נט) אומר אפילו אכל ה׳ חתיכות מה׳ זבחים בהעלם אחת אינו מביא אלא חטאת אחת ועל ספיקן אין מביא אלא אשם תלוי (נ) אחת כללו של דבר (נא) שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות אכל ה׳ חתיכות בה׳ תמחויין מזבח אחד לפני זריקת דמים אפי׳ בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ואילו

מוכי שחין עושין בירושלים הולך לו ערב פסח אצל הרופא וחותכו עד שמניח בו בשערה ותוחבו בסירא ונמשך ממנו והלה עושה פסחו והרופא עושה פסחו (לא) (ורואה אני) שהדברים ק״ו: **גמ׳** (לב) תנן התם (לג) המוחך (לד) את הכרישה והסוחט בשערו ובכסותו (לה) משקה שבתוכו אינם בכי יותן (לו) והיוצאין ממנו הרי הן בכי יותן אמר שמואל וכרישה עצמה הוכשרה מאי טעמא (לז) בשעת פרישה (לח) ממנו הוכשרה והתנן ערב פסח הולך לו אצל כו׳ (לט) ואי אמרת בשעת פרישתן הוכשר (מ) הא איבא נמי ההוא אבר המדולדל בשעת פרישתו מאדם נטמייה לאדם (מא) כדקאמר רב יוסף בניתזין בכל כחן הכא נמי בניתזין בכל כחן והיכא איתמר דרב יוסף אהא (מב) זב וטמא מת בשהיו מהלכים (מג) וירדו עליהם גשמים אע״פ שסוחטין (מד)(זה את זה משקין היורדין) מצד העליון לצד התחתון טהורים שאין מחשבין אלא (מה) שיצאו מכולן יצאו מכולן הרי מכשירין (מו)(שאין נחשבין אלא לאחר שיצאו מגופו) אמר רב יוסף בניתזין בכל כחן: **מתני׳** ועוד (מז) שאלו ר׳ עקיבא השוחט ה׳ זבחים בחוץ בהעלם אחת מהו חייב על כל אחת ואחת או (מח) אחת על כולן

(מא) אמרו לו לא שמענו (מב) אמר רבי יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד (מג) מה׳ תמחויין בהעלם אחת שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו אמר לו ר׳ עקיבא (מד) אם הלכה נקבל לדין יש תשובה אמר לו השב אמר (מה) ולא אם אמרת במעילה שעשה בה את המאכיל באוכל ואת המהנה בנהנה צירף את המעילה לזמן מרובה תאמר בנותר שאין בו אחת מאלו: **גמ׳** מאי (מו) קשיא ליה לר״ש הכי קא קשיא ליה מה ראיה לשוחט מאוכל מה לאוכל שכן נהנה אלא כך (מז) שאלו האוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת מהו חייב (מח) בכל אחת ואחת או אחת על כולן אמרו לו לא שמענו אמר ר׳ יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד (מט) מחמשה תמחויין בהעלם אחת שחייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו מה מזבח אחד שאין גופין מוחלקין חייב על כל אחת ואחת משום (נ) תמחויין מוחלקין חמשה זבחים דגופין מוחלקין לא כל שכן (נא) אמר ר׳ שמעון לא כך שאלו אלא באוכל (נב)(מזבח אחד) נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמרו לו לא שמענו רבי יהושע אומר שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ורואה אני שהדברים ק״ו: אמר לו ר׳ עקיבא אם הלכה נקבל בו׳: קובלה רבי יהושע להא תשובה מר׳ עקיבא או לא ת״ש דתניא (נג) האכל ה׳ חתיכות נותר מזבח אחד בהעלם אחת בחמשה תמחויין אינו מביא אלא חטאת אחת ועל לא הודע שלהן אינו מביא אלא אשם תלוי אחת (נד) מחמשה תמחויין בחמש העלמות מביא חטאת על כל אחת ואחת (נה) ועל לא הודע שלהן מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת (נו) מה׳ זבחים בהעלם אחת חייב [על כל אחת ואחת] ר׳ יוסי בר׳ יהודה (נז) אומר אפילו אכל ה׳ חתיכות מה׳ זבחים בהעלם אחת אינו מביא אלא חטאת אחת ועל ספיקן אין מביא אלא אשם תלוי (נח) אחת כללו של דבר (נט) שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות אכל ה׳ חתיכות בה׳ תמחויין מזבח אחד לפני זריקת דמים אפי׳ בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת משום מעילה ואילו

מוכי שחין. מחכריהן טופלין: **וחותכו.** לא משום טהרה שקודם לכן נמי טהור אלא אגב יהא מאוס ברגל מחבר המדולדל: **שמניח בשערה.** ולא מותכו לגמרי אלא יטמא אותו (לא) החותכו שנוגע בו בשעת פריסה: **וחותכו.** לאחר כשיגיע בקוץ המחובר לקרקע או לכותל והוא המולה נמשך ומעלם האבר מתליו: **ק״ו.** מפרש בגמ׳ (לב) (לג) אדם שמטמא מחיים שמקבל טומאה מחיים (לד)(ואפילו הכי לא מטמא אחר המדולדל ק״ו בהמה שאינה מקבלת טומאה מחיים):

(לה) **גמ׳ המוחך את הכריסה.** כותם את הקפלוט שקורין פיר״ם: **הסוחט.** מים שבשערו כגון יולא מבית הסמרים ומתפצע בגלוגיות: **משקין שבתוכו.** שבתוך הכריסה אינן בכי יותן דלא תמיצי מידי דהאיל ובלועין הן: **והיוצאין הימנו הרי הן בכי יותן.** אם נפלו על הזרעים: **וכריסה עצמה.** לאחר שיצאו ממנו המשקין הוכשרה אף על פי שלא נגעה בהן אחר יציאתן: (מ״ש כו׳) **נטמייה לאדם.** למוכי שחין: **בניתזין בכל כוחן.** שמשך עצמו בכח ונתלש בכח וליכא נגיעה בשעת פריסה אבל מי כריסה יוצאין בגחת ולאחר שיצאו ממנה משונין הן מיד וקודם שיפלו לארץ נוגעין בה בשעת פריסה: **זב או טמא מת שהיו מהלכין הרי הן בגשמים.** על בגדיהן אף על פי שסחטון הזב בעצמו החליק כפותו כלפי מטה שיפלו המים אותן המשקין היורדין בנגד תלמעלה למטה טהורים ואין מטמאין אדם (לו) הנוגע בהן לפי שאין המשקין הואיל ועומדין ליגלע בשפה המתמונה של בגד: **יצאו מכולן הרי אלו מכשירין.** אם נפלו על הזרעים וטהורין שאין מטמאין את הזרעים אלא אם כן הזב נוגע בהן לאחר שיצאו מכולו. והא דכתיב בפיפא אלא לאחר שיצאו מגופו ל״ג לה: **מתני׳ חייב.** משום מעילה על כל ממחו אם אכלן קודם זריקת דמים: **ק״ו.** מפרש בגמרא: **אם הלכה.** שקבלת מרבן שחייב על כל אחד מן הזבחים נקבלנה ממך: **ואם לדין.** שאתה למד אותה מק״ו ממעילה יש תשובה: **המאכיל כאוכל.** שאם נתן לאוכל הקדש לאחיכו חייב כאילו אכלה הוא עצמו דקיי״ל (לח) המוציא הקדש למולין הוא מעל ואם מי שנתן לו: **והמהנה כנהנה.** במידי דלאו בר אכילה: **צירף את המעילה לזמן מרובה.** שאם נהנה היום כחצי פרוטה ומכאן עד ג׳ שנים חצי פרוטה מצטרפות לקרבן (לט) ונקמן בפרק ספק אכל חלב (דף יח:) מפיק ליה מתמעול מעל (מ) ריבה: **גמ׳ מאי קשיא ליה לר׳ שמעון.** מה לחייב לשוחט נותר מאוכל זבח לפני זריקה: **לא הודע.** שהיו ה׳ חתיכות נותר וה׳ חתיכות כשרות לפניו ואין יודע איזו אכל אם הה׳ של נותר אם הה׳ כשרות: **כה׳ העלמות.** ומזבח אחד (מא) אכל נותר חייב ה׳ משום נותר דהעלמות מחלקין: **מה׳ זבחים.** אכל נותר בהעלם ה׳ חייב ה׳ הואיל ונופים מוחלקין. ר׳ יוסי (מב) ור׳ אליעזר פליגא להו כר׳ עקיבא דתתני׳ (מג) דר׳ (מד) שמעון: **אכל אכל ה׳ חתיכות**

כו׳. אתאן לת״ק דתתיר (מה) ריש״א בה׳ חתיכות נותר מזבח אחד והכי קאמר לגבי מעילה מודינא דתמחויין מחלקין: **לפני זריקת דמים.** שייכא מעילה אבל מזרק הלם דהימה לה שעת איתר להכנים שוב אין בו מעילה וכן מפורש בגמרא בפרק התכלת (דף מז:):

תוספות השוחך הכריסה. פי׳ רש״י כותם מקפלו בגמרא אחת הכריסה מיירי ולא נהנה דהא קי״ל דמי פירות אין מכשירין ולא מיקרי מקבלן ופי׳ הקונטרס (לא) ל״ל דמי פירות דמי לגמרי אלא דמיהו דהא קי״ל דמי פירות אין מכשירין ולא מיקרי מקבלן ומיהו כשערו ונכסותו: **בניתזין** בכל כחן. בפרק קשר והרוטב לא מטמי הכי כי פרק טומאת בית הסתרים הוא ל״ל דפליגתא דתמורתא היא ומרבינא הכא דמעלה **האוכל** נותר מה׳ זבחים כו׳. לא דמי לגמ׳ על ה׳ נסיו בהעלם אחת דחייב על כל אחת ואחת לדברי הכל דהכנו ים נסו כ׳ חתיכות שהיו אלו מלקמן: **צירף את** הסעילה בו׳. ר״ת ל״ל מלא קא מינגיא ליה מי מאחר דר״ע פרק המלקות פסיעת הקבלה:

בפקים דאיכא רובה דאבר חמן שרינן ליה כיון דאזלת בתר רובה: תיפשוט דבעי רמי בר חמא. בבהמה המקשה הלכו באברים אחר הרוב אי לא. אלא מדלא איפשט ליה מהכא ש״מ דלא אזלינן בתר רוב אבר. ולוקמה בחד אבר דראמרן ליחייב נמי משום פיגול: אלא בזית אחד מיירי. תנא דמתניתין ובזית אחד לא משכחת פיגול ונותר דאי אנחיה לפליגה דדת אמזבח ופלגא אבראי אין הקטרה לפחות מכזית ולא קא פקע פיגול מיניה ודהי פיגול אלא לא משכחת לה פיגול ונותר בחד אבר אלא באבר שיש בו שני זיתי חלב דבב׳ זיתים לא קא מיירי הנא: ולא הא קתני יהו״ה כו׳ אמר ר׳ דידא. הכי משכחת לה דלענין יהו״ה הוי שיעור שלם ולא משכחת ביה פיגול ונותר כגון דאכל כולא בחלבה שהטליא כזית וחלבה כזית והיינו חד אבר ובחלבה דכזיתא הוא לא מצית לאוקמיה פיגול ונותר כדאמרן לעיל דאין הקיש לפחות